

syn til Udstillingen i London. Men allerede dengang indsneg der sig i Udvalget en Misforstaaelse, saa at Udvalget kom til at sige, at det var 1000 Rbd., der saaledes androges paa. Denne Misforstaaelse oplyste jeg under den mundtlige Forhandling her i Salen, og hvad jeg oplyste, vil findes i Folkethingstidenden Spalte 3630, og det blev ogsaa af den ærede Ordfører, hvis Ord man vil finde sammesteds Sp. 3654, indrømmet, at det var en Misforstaaelse, og at der, naar der ibrigt bevilgedes 4000 Rbd. til Reifestipendier, saa kun bevilgedes 500 Rbd. mere end forrige Gang. Det er altsaa kun disse 500 Rbd. jeg antager kunne være betegnede som extraordinært forlangte til Reifestipendier. Idet jeg omtaler denne Sag, skal jeg med et Par Ord nævne de Reiseunderstøttelser, der udredes af Communitetets Kasse. Der er, som Udvalget har bemærket, tidligere udredet deraf saadanne Reiseunderstøttelser til forskelligt Beløb. I det første Aar, jeg havde den Ære at forestaae Cultusministeriet, blev der til 4 forskellige Reisende deraf bevilget tilsammen 1200 Rbd., og dengang var der ingen Hindring derfor; det havde sin fuldkomne Gjemmel, naar man havde en kongelig Resolution derfor. Der er i Finantsaaret 1850—51 af Communitetet udredet i Reiseunderstøttelser 700 Rbd. og den ene Understøttelse var aldeles extraordinært, idet en Rejsende under sit Ophold i Grækenland var blevet overfaldet af Røvere og fuldstændigt udplyndret, hvorfor man ved en Understøttelse af 400 Rbd. satte ham istand til at fuldende sin Rejs. I det nu løbende Aar er der ikke begjært nogen saadan Sum, fordi jeg allerede i Løbet af Aaret 1850—51 kom til at tvivle, om jeg havde tilstrækkelig Gjemmel til at udvirke H. S. Majestæts Resolution om saadanne Reiseunderstøttelser. Da der nemlig ikke ved Finantslovens Forhandling ved Opførelsen af et Beløb til extraordinære Udgifter ved Communitetet var tale om Reiseunderstøttelser, saa frygtede jeg for, at jeg, ved at foranledige Udredelse af saadanne Understøttelser, overfæd min Bemyndigelse, og derfor har jeg i det sidste Aar handlet, som jeg har yttret. Naar der nu er foreslaaet, at der i det Hele skal udredes 4000 Rbd., men deraf 1000 Rbd. afholdes af Com-

munitetet, saa vil derved omtrent fremkomme det samme Beløb som det, hvorpaa jeg har andraget, forsaavidt Communitetet vil være istand til i extraordinær Udgift at afgive 1000 Rbd. hertil, og der ingen Krav skulde komme, som forhindrede det. Jeg havde imidlertid troet, at man af Statskassen havde bevilget det første Gang forlangte Beløb af 3500 Rbd., hvilket under trykkende Vilkaar bevilgedes. Men skjøndt Sagen ikke er af den Bigtighed, at jeg agter at stille noget Endringsforslag desangaaende, har det dog været mig af Bigtighed at oplyse den stedfundne Feiltagelse, som om Ministeriet skulde have behandlet Sagen mindre correct.

Alberti: Jeg har ikke kunnet være enig med de øvrige Medlemmer af Udvalget i de to Indstillinger, som paa Endringsforslagslisten ere opførte under Nr. 2 og 3, og hvoraf den første angaaer en Redfættelse af Udgifterne ved Slotsmenigheden med 1,000 Rbd., og den anden en Udsættelse af et Tilskud paa 400 Rbd., som er opført til Præsten ved Trinitatis Menighed her i Byen. Hvad den første Indstilling angaaende de 1,000 Rbd. angaaer, foreskommer det mig nemlig, at den Maade, hvorpaa Slotsmenigheden er stillet i Forhold til Staten, er heel anderledes end de andre Menigheder. Den har nemlig, som den ærede Cultusminister før bemærkede, ikke nogen local Menighed, og er kommen over paa Statens Conto, alene fordi den ved Civilistens Ordning ikke blev overtaget af Civilisten. Det forekommer mig derfor, at det vilde være ubilligt, nu strax at andrage paa en saadan Inddragelse af denne Menighed, som det vilde være at foreslaae en Udsættelse af en Trediedeel af de Udgifter, som ere fornødne til de ved samme ansatte præstelige og kirkelige Bestjentes Lønninger. Jeg skulde ikke have havt Noget imod, om det fra Udvalgets Side var blevet foreslaaet, at disse geistlige Embeder skulde indtages „ved Vacance,“ thi det kunde vistnok meget vel skee, navnlig da der foruden den egentlige Præst ere 2de andre lønede Prædikanter; men, da et saadant Forslag ikke er fremkommet, og jeg ikke finder, at en saadan Bestemmelse som den, at 1,000 Rbd. uden videre skulde borttages fra en bestaaende Indretning, me-